

Posudek vedoucího práce

Veronika Fraunterková

**Komunitní plánování sociálních služeb ve spolupráci měst
Benešov, Vlašim, Votice**

Výběr tématu:

Komunitní plánování je metodika, kterou MPSV prosazuje pro řízení oblasti řízení a rozvoje sociálních služeb. Pozoruhodné na této práci je pohled „zdola“, založený na analýze implementace této metodiky ve třech městech, které dříve patřily do jednoho okresu. Tato komparatistika je zajímavá i pro diference mezi těmito městy. Téma je proto vhodně zvolené a dobově aktuální.

Struktura práce:

Po nezbytném úvodu práce je rozdělená do do tří celků.

První část ve třech kapitolách shrnuje a reprodukuje obecné vědomosti o komunitním plánování (Cíle, metody, proces komunitního plánování sociálních služeb, principy a kriteira).

Druhá část ve dvou kapitolách shrnuje zkušenosti s komunitní plánováním ve Spojeném království, Austrálii s v Evropské unii a v ČR.

Třetí část je jádrem práce. Ve třech kapitolách analyzuje zkušenosti s komunitním plánováním v Benešově, Vlašimi a Voticích (tedy původní okres Benešov). Všimá si zejména procesu, aplikace principů a aplikace kritérií kvality plánování sociálních služeb.

Struktura je logická, systematická a záměru autorky plně vyhovuje.

Hodnocení:

Po stránce věcné:

Přínosem práce je v aplikaci kritérií kvality pro určitý proces komunitního plánování sociálních služeb v bývalém okrese Benešov, tedy v obcích s rozšířenou působností Benešovu, Vlašimi a Voticím a jejich spádových oblastí. Tím autorka doplňuje existující evaluace v obcích Havlíčkův Brod, Hradec Králové, Kostelec nad Orlicí, Jindřichův Hradec, Olomouc, Praha 12, Tábor a Ústí nad Labem.

Kladem je také, že při evaluaci se autorka omezila na hlavní otázky, jmenovitě

- 1) Je komunitní plánování sociálních služeb procesem legislativně upraveným v ČR?
- 2) Je pro proces komunitního plánování sociálních služeb legislativní úprava vhodná?

- 3) Má komunitní plánování v České republice budoucnost?
- 4) Je komunitní plánování sociálních služeb v České republice živým procesem?
- 5) Je komunitní plánování v České republice v praxi správně realizováno?

Vhodně kombinovala metody analýzy dokumentů s metodami sekundární analýzy s konzultacemi s odborníky a vlastním zúčastněným pozorováním.

Teoreticky vychází hlavně s jedné práce Centra pro komunitní práci, což může být považováno za nedostatek, neboť nepřihlíží k názorům a teoretickým vývodům jiných autorů. Nic méně tentokrát to není tak velký prohřešek, protože metodika MPSV vychází právě z této práce. Tato diplomka je především praxeologická. Místy autorka upadá do zestručněných popisů, které připomínají spíše úřední metodiky než analytiku, kterou lze očekávat v diplomní práci

V Závěru autorka předkládá svou rozvahu o potřeb legislativní úpravy, které jsou podnětné a stojí za diskusí při obhajobě.

Po formální stránce:

Přes některé překlepy lze konstatovat že práce splňuje požadovaná formální kritéria.

Závěr:

Práce hodnotím na velmi dobrou až výbornou, podle výsledků obhajoby. Při obhajobě by se měla autorka soustředit na vysvětlení svých legislativních návrhů.

